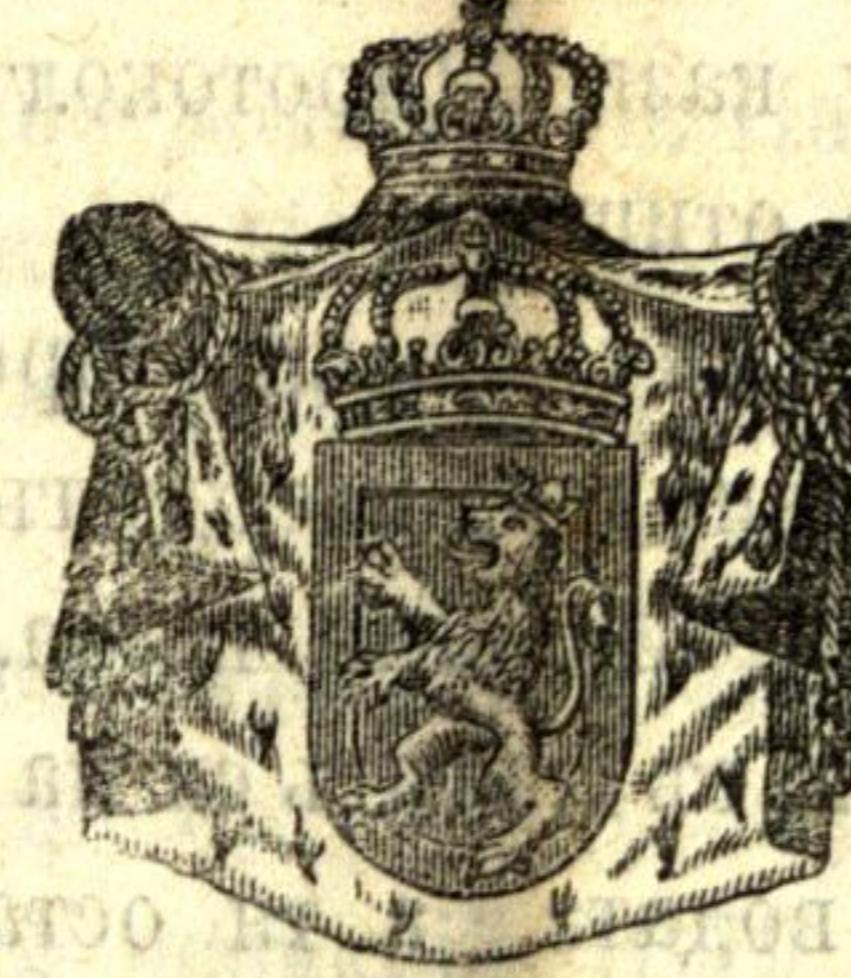

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Държавенъ вѣстникъ“

Пары и писма

Цѣната на

„Държавенъ вѣстникъ“

Е за една година:

12 франка.

Единъ брои 25 сантима.

.81 №. 125

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ

ея издава

За единъ петитент редъ за първый
три пхти по 30 сант., а за всякий
послѣдующий — 20 сантима.

Година I.

Софія, Събота, 15 Декември 1879 г.

Брои 17.

Съдържаніе:

Указы: по Министерството на Вътрешните Дела, по Министерството на Просвещението, по Министерството на Правосъдията и по Военното Вѣдомство. — Рѣшеніе на Софийската областна Съдъ. — Извѣстие: отъ Военното Министерство. — Призовки отъ Областните Съди въ Русе и отъ Окръжните Съдове: Х. О. Базарджийски, Балчикски, Видински, Никополски, Орховски, Радомирски, Разградски и Търновски.

По Министерството на Вътрешните Дела.

Съ Указъ, подъ № 365, отъ 8-ти текущи декември, старшиятъ жандармъ отъ Х. Базарджийски Окръгъ Димитъръ Пѣтковъ и отъ Русенски — Илія Ивановъ отъ IV. участъкъ и Иванъ Славовъ отъ II участъкъ са отчисляватъ отъ служба, първи по причина на болезненото си състояние, последниятъ же двоица по причина на отклонение отъ тъчното испълнение своите длъжности, а на място тѣхъ са назначаватъ: за Х. Базарджийски Окръгъ Х. Ив. х. Митевъ и за Русенски — за IV участъкъ Янко Георгіевъ и за II участъкъ Александъръ Филиповъ.

Съ Указъ, подъ № 272 отъ 11-ти текущи декември, са отчисляватъ отъ служба:

Г-нъ Стояновъ, Бѣлоградчискъ окръженъ приставъ, за превъзшееніе на власть, и на негово място са назначава Видинскътъ градски приставъ, Павелъ Попполовъ, а на мястото на последниятъ — Христо Черноколовъ, бывшій Тотрукански приставъ; и

Старшиятъ жандармъ на IV участъкъ въ г. Варна Х. Иванъ X. Митовъ, за не точно испълнение своите длъжности, а на негово място са назначава Петъръ Фитевъ.

Съ Указъ, подъ № 371 отъ 11-ти текущи декември уволяватъ са отъ служба:

Г-нъ Андрей Стояновъ, Видинскътъ Губернаторъ, Г-нъ Д-ръ Минчо Цачевъ, Търновскиятъ Губернаторъ и Г-нъ Д-ръ Пантелей Минчевичъ, Варненскиятъ Губернаторъ; първите двама по собственниятъ си прошения, а последниятъ защото съ има предъ видъ за друга служба; а на място тѣхъ са назначаватъ за Видинскътъ Губернаторъ начадникъ на Търновски Окръгъ Г-нъ В. П. Муромцевъ, за Търновски начадникъ на Полицейско-Административното Отдѣление при Министерството на Вътрешните Дела Г-нъ Георгий Тишевъ и за Варненски — Г-нъ Василъ Стояновъ.

По Министерството на Правосъдиято.

УКАЗЪ.

№ 363

Най Александъръ I.

съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ докладъ на нашътъ Министър на Правосъдиято отъ 30-ти ноември 1879 г. подъ № 34 на основаніе 15-ти членъ отъ Конституціята и 816 и 835 статии на Временните Съдебни Правила, постановихъ и постановавамъ:

Стат. I. Да опростимъ Юмера Хюсенинова, който бѣше осъденъ на 12-ти мартъ 1879 г. отъ Временни Полеви Воеенъ Съдъ въ Русе на дѣвъ години и три мѣсяци въ затворъ по обвинение въ убийство на жена си.

Стат. II. Да опростимъ Бояна Хранова, Коля Теодорова Никола Николова и Никола Малашева, бывши солдати отъ 14/23 Русенска Дружина обвинени въ грабежъ и осъденъ на 30-ти юни 1879 г. отъ Временни Полеви Воеенъ Съдъ въ Русчукъ на 15 годинъ затворъ, а отъ послѣ наказанието имъ умъщено на 3 години затворъ

отъ бывшій Императорскій Российскій Комиссаръ, князъ Дондукова Корсакова.

Стат. III. Да опростимъ Илларіона Икономова, Пенча Дончева и Нача Матеева осъденъ на 7-ти Април 1879 г. отъ Временни Полеви Воеенъ Съдъ въ Русчукъ за 15 години въ каторжна работа, по обвинение за нападеніе дамътъ на турчинътъ Мустафа отъ село Кара-агачъ, които слѣдъ като нанесли нѣколко раны взели му и 250 полумпериала.

Стат. IV. Нашътъ Министър на Правосъдиято ся на товарва съ испълнението на настоящітъ Указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ Софія, на 30-ти ноември 1879 г.

На първообразното подписано.

Александъръ.

Приподписано:

Министър на Правосъдиято: Д. Грековъ.

Съ първообразното върно.

Началникъ на Отдѣленіето: Г. В. Горбановъ.

Съ Указъ, подъ № 364 отъ 4-ти декември са опрощава Ибрахимъ Мехмедъ отъ с. Геренъ и Хюсениъ Мустафа отъ с. Мадръ-Кюо Джумайскъ Окръгъ, осъденъ отъ Русчукски Полеви Воеенъ Съдъ на 16-ти Април 1879 год. за 15 години въ каторжна работа.

Съ Указъ подъ № 366, отъ 10-ти текущи декември, назначава ся за членъ на Софийската Окръжна Съдъ, Кръстю М. Нешовъ замѣсто Васила Христова, който ся уволнава.

Съ Указъ подъ № 351 отъ 1-ти текущи декември, назначава ся едновременно помощъ, дѣвътъ франка, на учителътъ изъ г. Охрида Янакъ Стрезова за дълговременното му учителствуване въ България, отъ сумата назначена въ бюджетъ на тая година за помощъ на престарѣли учители.

Съ Указъ, подъ № 354 отъ 1-ти текущи декември, на вдовицата Анна Х. Горданова изъ Елена, която е учителствувала повече отъ 20 години, назначава ся шестъстотинъ франка, едновременно помощъ, отъ сумата която е показана въ бюджетъ на настоящата година за престарѣли учители.

По Военното Вѣдомство.

УКАЗЪ

№ 57.

Най Александъръ I.

съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Като вземамъ въ внимание необходимостта за точно и ясно опредѣленіе обязанностите и правата на товарищъ на Военныятъ Министър, Най по докладъ на Военныятъ Министър призначамъ за благо да утвърдимъ слѣдующето временно положение:

1) Товарищъ на Военныятъ Министър е най-близкій испълнителъ на распоряженіята на Военныятъ Министър по Управлението на войската въ Княжеството и въ случаи на от欠缺ството на Военныятъ Министър застъпва мястото му.

2) Той ся подчинява непосредственно на Военныятъ Министър.

3) Докладва на Военныятъ Министър книгите които съ постигли на него име и дѣлата въ Военното Министерство, обявява неговытъ заповѣди и присъствува при личните доклади на Началниците на Отдѣленіето Управления.

4) Въ вѣдѣніето на товарищъ на Военныятъ Министър ся намира Военното Министерство, което състои

отъ три Отдѣленія: Строево, Инспекторско и Хозяйствено, за това на негова обязанност лѣжи наблюденіето за точно испълненіе предначертаніята и расположениета на Военныятъ Министър и успѣшното движение на дѣлата въ Военното Министерство.

5) По заповѣдта на Военныятъ Министър инспектира всичките войски и учреждения къмъ каквото родъ оръжие тѣ и да принадлежатъ и каквото ся окаже при смотрѣтъ донася на Военныятъ Министър.

6) Въ случай ако при смотрѣтъ ся окажатъ нѣкакви безпорядъци или упущенія свързани съ ущербъ на казната, или съ интересътъ на службата, взема назависно надлежащите мѣрки за прекратяването имъ, като донася за това назависно на Военныятъ Министър.

7) Заповѣди обявени на войските отъ товарищъ, отъ името на Военныятъ Министър испълняватъ ся както приказаніята на самиятъ Военниятъ Министър.

8) Той има сношение отъ своеото лице съ Началниците на различните Управления отъ военното и гражданско вѣдомство.

9) Въ дисциплинарно отношение товарищъ на Военныятъ Министър ся ползва съ права на Началникъ Отдѣла къмъ всичките войски въ Княжеството, а тъй сѫщо и къмъ личните съставъ на Военното Министерство.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ, въ Софія, на 26-ти ноември 1879 година.

На първообразното подписано:

Александъръ.

Приподписано:

Военниятъ Министър Генералъ Паренсовъ.

Съ Указъ подъ № 45 отъ 26-ти истекшій октомври, назначава ся: поручикъ Соллогубъ, който състои въ Софийската № 1 на името на Нег. Высочество пѣша дружина, отъ Лейбъ-Гвардія 2-ти стрѣлковъ баталіонъ, командуващъ на еждата дружина.

Отчисляватъ ся: Отъ 45-ти пѣхотни Азовски полкъ поручикъ Черторижки, отъ 125-ти пѣхотни Бессарабски полкъ поручикъ Одинцовъ, първи отъ № 19 Шуменска дружина, а втори отъ № 22 Разградска дружина, и двамата у Русската войска въ свойте полки.

Съ Указъ, подъ № 51 9-ти отъ истекшій ноември, лѣкаръ Петръ Барновъ ся назначава за дружиненъ врачъ въ Свищовската № 15 пѣша дружина.

Съ Указъ, подъ № 52 отъ 16-ти истекшій октомври, Началникъ на Софийската Воеенъ Отдѣлъ, Маиръ Чиляевъ ся уволява въ отпускъ, за граница, въ Россія съ срокъ на два мѣсяци.

Съ Указъ, подъ № 53 отъ 19-ти истекшій ноември, подпоручикъ отъ конната батарея Ванковъ преvezдася въ Шюменската № 6 пѣша батарея.

Съ Указъ, подъ № 54 отъ 19-ти истекшій ноември, постановява ся:

1) Да ся учреди длъжност на чиновници за особени поръчени, при Главниятъ Воеенъ Прокуроръ съ съдържаніето на 8160 франка въ годината.

2) Въ текущата съѣтна година потребнѣтъ добавоченъ расходъ да ся отнесе на остатътъ отъ съѣтата на Военното вѣдомство, а за идущата година да ся намѣри источникъ.

Съ Указъ, подъ № 55 отъ 24-ти истекшій ноември, зановѣдва ся: Княжеските Адютанти да ся именуватъ за напредъ Флигель-Адютанти.

Съ Указъ, подъ № 56 отъ 24-ти истекшій ноември, уволянява ся отъ Берковската № 9 пѣша дружина Щабъ-Капитанъ Новлянски въ отпускъ за граница, въ Россія, на два мѣсяци.

Софийскій Областенъ Съдъ.

Засѣданіе отъ 23-ї октомврій 1879 година.

Рѣшеніе № 18.

Въ имята на Негово Высочество

АЛЕКСАНДРА I-И
Българскій Князъ.

Въ днешното съдебно засѣданіе подъ предсѣдателството на Хр. Д. Павловъ предсѣдатель, правителственни членове: С. Зографскій, В. Расолковъ, А. Димитренко и изборниятъ членъ Иванъ Панчовъ, разглѣдва ся уголовното дѣло на Грую Панчовъ, отъ Пиропъ за нарацираніе Абди-Хасана отъ с. Душница, жена му и синътъ му и за обиръ въ къщата имъ, за което престъпление Златицки Окръжъ Съдъ съ рѣшеніето си отъ 13-ї сентябрь 1879 год. подъ №¹) осужда Грую Панчова на петнадесетъ годишъ затворъ въ твърдина и да повърне или да заплати на Абди Хасана открадналите вещи.

Изъ дѣлто ся вижда, че на 20-ї августъ 1879 год. прѣзъ нощта шестима въоръжени човѣци влезли въ къщата на Абди Хасана. Когато той излизалъ изъ стаята на дворътъ по нуждата си, искали му всичкитѣ пары, които той ималъ. Нѣ тѣй като Абди-Хасанъ имъ далъ само 70 гр. и казалъ, че повече нѣма тѣ го вързали за единъ стълбъ и починали да го мушатъ съ остри оржжия. Тогава Абди-Хасанъ заповѣдалъ на жена си за да имъ даде всичкитѣ пары които тя имала, а самичкъ успѣхъ да ся отвърже отъ стълбъ и да избѣгне въ къщата на Константина Искриполъ. Той като видѣлъ положеніето на Абди-Хасана рѣшилъ ся да отиде заедно съ него въ къщата на Абди-Хасана, при това отъ шумътъ ся събрали много народъ и влезли въ къщата на Абди-Хасана, нѣ тамъ вече немогли да намѣрятъ никого отъ разбойниците. Жената на Абди-Хасана съ дѣцата си избѣгнала въ съсѣдната къща на Ивана Денчова. Когато чула, че мѫжътъ ѝ ся върнахъ пакъ дома си, отишла при него и му разказала, че разбойниците били както нещ тaka и синътъ ѝ и, че взели 70 гроша, единъ чифтъ женски ченези, шаль на синътъ му, 7 седъмъ жълтици Махмуди, 8 осъмъ примилика, 15 петнадесетъ рубета, 5 петъ коли и нѣколко цванца, а отъ възглавниците извадили златни женски нѣща. На 21-ї августъ Абди-Хасанъ заявили на приставъ Александъра за случката, като прибавилъ, че разбойниците не познава, нѣ само замѣдъжилъ, че между тѣхъ имало: двама искри, единъ по-високъ съ медали, освѣнь това Абди-Хасанъ му казалъ, че миналата недѣля ималъ расправа съ Ивана Василевъ. Споредъ тѣзи заявления приставъ, като ся усмирилъ на Грую Панчовъ, Петъръ Венковъ и Иванъ Василевъ, замѣръ за нуждно да ги арестува и предаде на Окръжния Съдъ за разглѣдане. Споредъ заявлението на приставъ отъ 21-ї августъ 1879 година Членъ на Окръжния Съдъ, Коколовъ заедно съ приставъ Русинова и кметътъ (мухтаринътъ) на махалата Гето Груюва отишъ на тримата горѣканитѣ арестованы лица за да ги предъяратъ. Нѣ като нищо не можали да намѣрятъ въ къщите на Петъръ Венкова и Иванъ Василевъ, то тѣ были освободени, а въ къщата на Грую Панчова намѣрили шаль (чилима) цървулитъ мокри и вхѣръ зърна жито, които подиръ сравнило съ житото на Абди-Хасана (каквото жито имало въ една стая насыпано) было отъ това сѫщото, и една касета на вънишка, която ся познава, че наскоро е истриана съ пепель и мазана съ лой, за това Грую Панчовъ билъ арестованъ и предаденъ на Златицки Окръжъ Съдъ.

Златицки Окръжъ Съдъ назначилъ свойтъ членъ Коколовъ, съгласно съ ст. 553 §. 1 и 2 да направи издирване по това дѣло, тѣй сѫщо и Докторъ Стоянова да приглѣда битигъ и нараненитѣ турци Абди-Хасанъ жена му и синътъ му и да представи за това акти.

Съдебниятъ членъ съгласно съ предписаніето на Златицки Окръжъ Съдъ испыталъ Грую Панчова, Баша му на имя Панчя Колчова, майка му, жена му, сестра му и воденичаръ на имя Гета Ценова.

Грую Панчовъ (Споредъ протоколъ на Съдебниятъ членъ, подъ № 4) показалъ че на 20-ї августъ вечеръта на 2 часа по турски отишъ на Павловата воденица, посѣдѣлъ тамъ малко и отишъ да пусне водата за воденицата, тамъ намокрилъ царвулитъ си, и частъ на 4½ четири и половина по турски ся върналъ дома си и си лѣгнѣлъ, а сутрена пакъ отишъ на воденицата видѣлъ тамъ майка си. Въ този сѫщия денъ билъ арестованъ.

1) Въ препратеніетъ преписъ не стои числото на №-та, въ инициалите, по погрѣшка.

Споредъ всичкитѣ други протоколи на Съдебниятъ членъ, въ които сѫ записани показаніята на горѣканитѣ испитани лица, ся виждатъ слѣдующиетѣ противорѣчія.

а) Грую Панчовъ казва че (протоколъ № 4) самъ отишъ вечеръта на воденицата, а майка му была вече тамъ. Майка му казва, (протоколъ № 5) че заедно съ синътъ си Груя отишла.

б) Грую Панчовъ казва, (протоколъ № 4) че като дошелъ въ воденицата, посѣдѣлъ малко и сега отишъ да пуща водата: Майката казва, (протоколъ № 5) че, като дошла заедно съ синътъ си на воденицата, синъ ѝ веднага отишъ по водата, а тя останала да почика воденичарътъ.

в) Грую Панчовъ, казва, (протоколъ № 4) че вечеръта видѣлъ воденичаръ; Майка му казва, (протоколъ № 5) че воденицата была затворена и нѣмало воденичаръ; воденичаръ казва, (протоколъ № 8.) че воденицата была отворена, въ нея той видѣлъ Груювата Майка, а Грую вечеръта нито видѣлъ нито е приказвалъ съ него, а само сутрента видѣлъ Груя.

г) Грую Панчовъ казва, (протоколъ № 2), че не видѣлъ шаль, който ся намѣрилъ въ къщата ту, нито знаилъ отъ къде е той; Майка му казва, (протоколъ № 5) че Грую знаилъ за шаль, защото, като го донесъ Груювъ Баща, тя го подхвърли предъ Груя; а старецъ казва, (протоколъ № 9) че заедно съ бабичката си били около турските гробища, бабичката взела шаль и го донесла дома.

Златицки Окръжъ Съдъ, како взелъ предъ видъ горѣканитѣ противорѣчія; освѣнь това, че шальъ билъ на турчинътъ защото синътъ на Абди-Хасана го призналъ за свой; и че житото въ царвулитъ било отъ сѫщото, което го имало въ къщата на Абди-Хасана, съгласно съ ст. 806, 807, 909 и 810 отъ „Временните Съдебни Правила“ и ст. ст. 207, 210, отъ „Отомански Наказателенъ Кодексъ“ постановилъ горѣканито рѣшеніе.

Софийскій Областенъ Съдъ въ предварителното си, засѣданіе по това дѣло като видѣлъ такива силни противорѣчія въ показаніята на всичкитѣ пытаны по това дѣло лица, назначилъ на 15-ї октомврій съдебното засѣданіе, въ което да ся повъркатъ: Абди-Хасанъ, жителъ отъ с. Душница, Грую Панчовъ, бывшій опълченецъ отъ г. Пирдопъ, баща му (70 годишъ), майка му, жена му, и воденичаръ, Гето Ценовъ.

Отъ показаніята на другите лица забѣлежени въ протоколътъ на Софийскій Областенъ Съдъ; освѣнь горѣканитѣ противорѣчія подъ буквите а, б, в, г, ся виждатъ още слѣдующиетѣ противорѣчія.

1. Груювата майка казва вече, че самичка отишла вечеръта на воденицата, а Грую дошелъ посѣль и тя приказала съ него, а пакъ Грую казва, че вечеръта не видѣлъ майка си.

2. Грую казва, че като отишъ да пуща вода взель мотиката на воденичаръ, а въ друго засѣданіе казва, че мотиката была негова; жена му казва, че видѣла мотиката, кога Грую дошелъ прѣзъ нощта въ домътъ си, и тървѣ добре знае, че мотиката не е била тѣхна, а на воденичаръ и калинка му я запесла (мотиката) на утрента на воденицата, на което воденичаръ върази, че не е видѣлъ мотиката въ ръцѣта на Груя, и не е видѣлъ кога калинка му я донесла защото въ това време той не билъ въ воденицата;

3. Воденичаръ твърдо подтвърди, че вечеръта не е видѣлъ Груя и той не е дохождалъ въ воденицата, само сутрента той дошелъ съ царвулитъ; Груювата жена казва, че Грую билъ съ кундури; защото царвулитъ били мокри, майката подтвърдила че той сутрента билъ съ царвулитъ и че Грую не е видѣлъ шаль, когато прѣди казавше противното.

Софийскій Областенъ Съдъ като изслуша показаніята на всичкитѣ горѣканити лица намѣри за нуждно да командирова въ Пирдопъ своя членъ В. Расолковъ, който на мястото да распита вѣщите хора по казанито дѣло и върху общественното мястие за Грую Панчова, щото сѫдътъ да може да си състави по ясно понятие за виновността или невинността на подаждимый.

Изъ рапортътъ на командированитъ членъ ся вижда, че въ общественното мястие за Грую е двояко: икона жителъ отъ Пирдопъ казавъ че Грую такова икона до сега не е правильна, а други на противъ допускатъ че Грую може да е участникъ и въ кражбите, които ставатъ въ Чловдивъ и по Златицки Окръжъ.

Подиръ всичките горѣканни Софийскій Областенъ Съдъ като взе прѣдъ видъ.

- Че всичкитѣ противорѣчія говорятъ не въ полза на Груя Панчова;
- Че Грую въ съдебното засѣданіе на Софийскій Областенъ Съдъ билъ невнимателенъ къмъ въпросътъ и нещътъ да отговоря на зададенитѣ нему въпроси, ако и отговарувалъ, то безъ уважение къмъ Съдътъ;
- Рапортъ на Съдебниятъ членъ;
- Че Грую вечеръта на 20-ї августъ 1879 год. кога отишъ на воденицата отсътствува 9½ часа което време е било твърдѣ много отъ онова което е било потребно за да отиде да пусне водата и пакъ да ся заврне у домътъ си, а самичкъ не щълъ да каже къде е употребилъ това време.

Съдътъ съ ст. ст. 134, 167, 168, 806, 811, 817, §. 1 и 2 и 818 отъ „Временните Съдебни Правила“ въ съвѣщателната си стая отговори на въпросъ: виновенъ ли е Грую? Че е виновенъ въ извършенното престъпление и поддъжи на наказание съгласно съ ст. ст. 217 и 218 отъ Отомански Наказателенъ Кодексъ.

Нѣ Съдътъ като взе предъ видъ: 1, че Грую Панчовъ отъ градъ Пирдопъ е билъ опълченецъ участвовалъ въ послѣдната война и ся сражавалъ подъ Шипка, за което и е билъ награденъ отъ Негово Высочество Александъра I-и Българскій Князъ, съ медалъ на 9-ї августъ 1879 год.

2, че Грую Панчовъ живѣе заедно съ родителите си които сѫ хора стари и не имотни и, че той никога не е билъ подъ Съдъ.

За това Софийскій Областенъ Съдъ:

Подтвърдява рѣшеніето на Златицки Окръжъ Съдъ подъ № 2) отъ 13-ї сентябрь 1879 година и осужда Грую Панчова отъ Пирдопъ на 15 петнадесетъ години затворъ, иъ согласно съ ст. 835 отъ „Временните Съдебни Правила“ Съдътъ да ходатайствува прѣдъ Негово Высочество Александъра I-и Българскій Князъ за намалене на наказанието на осужденный Грую Панчовъ.

Рѣшеніето въ окончателна форма ще ся прочете на 30-ї октомврій 1879 год.

Недоволната отъ тово рѣшеніе страна може да ся потъхи прѣдъ Върховниятъ Съдъ въ растояние на 15 дни отъ днес 30-ї октомврій 1879 година согласно съ ст. отъ Учреденietо на Върховниятъ Съдъ 25-ї ноемврій 1878 година.

Първообразното подписано X. D. Павловъ предсѣдателъ, правителственни членове: С. Зографскій, В. Расолковъ, А. Димитренко, изборниятъ членъ Иванъ Панчовъ и завѣрилъ Секретарь Асѣнъ Икономовъ.

Върно съ първообразното.

Предсѣдателъ: X. D. Павловъ.

Секретарь: Асѣнъ Икономовъ.

Горната пресъджа Софийскій Областенъ Съдъ сообщи на Г-на Министра на Правосъдіето съ рапортъ отъ 10-ї ноемврій 1879 година за ходатайство прѣдъ Негово Высочество Князъ за намалене на наказанието на Грую Панчова, което и послѣдова по слѣдующій Указъ; препроводенъ отъ Г-на Министра на Правосъдіето съ предписаніе отъ 26-ї ноемврій 1879 година подъ № 1501.

Указъ № 324.

Нѣй Александъръ I.

Съ Божия милост и народната воля

Князъ на България.

Споредъ докладъ на Нашътъ Министъ на Правосъдіето отъ 21-ї ноемврій 1879 година подъ № 31 согласно съ 14 чл. отъ „Конституція“ и 816 и 835 ст. отъ „Временните Съдебни Правила“ постановявамъ:

Статья 1. Наказанието, което е наложено отъ Златицки Окръжъ Съдъ, върху Груя Панчова отъ Пирдопъ въ размѣръ на петнадесетъ години затворъ въ твърдина, на обвиненіе за нанесене раны на Абди Хасанъ, жена му и синътъ му отъ с. Душница, Златицко Окръжие и за кражба извършена отъ сѫщітъ въ домътъ на Рѣчений Абди, да ся намали на десетъ години затворъ въ твърдина.

Статья 2. Нашътъ Министъ на Правосъдіето съ натоварва съ исполненіето на настоящътъ Указъ.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София, на 21-ї ноемврій 1879 година.

Нѣ Първообразно подписано:

Александъръ.

Приподписано: Министъ на Правосъдіето

Д. Грековъ.

Върно съ първообразното.

Предсѣдателъ: X. D. Павловъ.

Извѣстіе

Военниятъ Министъ приема просители и лица въ обще, които иматъ работа при Негово Превосходителство въ Вторникъ и Четвъртъкъ, отъ 10 до 12 часътъ рано.
Вѣроно: Капитанъ Соловьевъ.

Русенский Областенъ Съдъ.**Призовка**

№ 324.

Варненските жители, Фатме Ханжъмъ, вдовица на Турханъ бея, сънъ и Хюсни бей и съпругата му Хатидже Ханжъмъ, живущи по настоящемъ въ Цариградъ, Орта-Кюй, са призоваватъ въ Русенский Ашепативенъ Съдъ на 14-ти януари 1880 г. часът по 10 за рапата, въ която денъ е назначено за слушане дѣлото имъ съ Варненския жителъ, Георгий Ив. Флори, за искът му гр 264,604 на основание на двѣ решения издадени зад-очно отъ бывшиятъ Варненски Коммерчески Съдъ, 1-то отъ 9-ти септември 1878 г. за № 39, а 2-то отъ 21-ти октомври, тоже 1878 г. за № 46.

Въ случай на неявлене, дѣлото ще се разгледа и безъ никакво присъствие, съгласно ст. 302 ст. на Вр. Съдъ Правила.

Русе, 18-ти октомври 1879 г.

Предсѣдателъ Мишайковъ.

Пом. Секретарь З. Стояновъ.

Х-оглу Базарджикский Окръженъ Съдъ.**Призовка.**

№ 2320.

Мазлъмъ Дели Ахмедоглу изъ селото Сердименъ, Пазарджикский Окръгъ, за сега отсъствующъ изъ България на основание на 115 ст. параграфъ 2-и и 117 ст. отъ Временните Съдебни Правила призовава ся съ четири мѣсяченъ срокъ, отъ денъта на последното публиковане на настоящата призовка, да ся яви въ Х-оглу Пазарджикский Окръженъ Съдъ лично или чрезъ повѣренникъ си, да отговори срещо подаденый искъ противъ него отъ Х-оглу Пазарджикската земедѣлческа касса въ сумма 160 фри. сто и щестдесетъ франка. Въ случай на неявънъе, Съдътъ ще постанови задочно решение съгласно ст. 281 ст. § 2 отъ помянхътъ правила.

Х-оглу Пазарджикъ 19-ти ноември 1879 г.
Предсѣдателъ: К. Бобчевский.
Секретарь: Керековъ.

Балчикский Окръженъ Съдъ.**Призовка**

№ 1118.

Балчикский Окръженъ Съдъ, на Основане на 115 статья, пунктъ 2. отъ Временните правила за устройството на Съдебната частъ въ България, призовава жителътъ отъ гр. Балчикъ Али Риза Ефенди, проживающи сега въ Цариградъ, да ся яви въ съдътъ, лично или чрезъ повѣренникъ, въ четырьмѣсяченъ срокъ отъ денъта на последното публиковане на тая призовка, за да ся расправи съ жителката отъ вышеопомянхътъ градъ, Анастасия Т. Прокопова, за искътъ на последната противъ-първый (3,423) грона, съ записъ.

Въ случай на неявънъе, съдътъ ще постжиши съгласно ст. 281 ст. п. 1. отъ горѣказаниятъ правила.

Балчикъ, 16-ти ноември 1879 г.
Предсѣдателъ: К. Мирский.
Секретарь: Г. Зафировъ.

Обявление.

№ 992.

Балчикский Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 850 отъ Временните Съдебни Правила, дери Петра Георгиева изъ Свищовъ, бывший полицеистъ, стражаръ въ Балчикъ, който ся обвинява за убийството на Димитрия Костова изъ Велесъ.

Петъръ Георгиевъ е на възрастъ 22 години, рѣстъ среденъ; коса черна, очи черни, въхы малки и теже черни.

Който знае, гдѣ ся намира сега обвинениятъ Петъръ Георгиевъ, задължава ся да го убади на мѣстната власти, а тъ ся умоляватъ да го препроводатъ до горѣказаный Окръженъ Съдъ.

Балчикъ, 15-ти ноември 1879 г.
Предсѣдателъ К. Мирский.
Секретарь Г. Зафировъ.

Видинский Окръженъ Съдъ.**Призовка**

№ 167.

Видинский Окръженъ Съдъ на основание на 115 ст. 3 отъ Временните Съдебни Правила за устройството

на съдебната частъ въ България, призовава турчинъ Мустафа Ахмедовъ Нишила, бивший жителъ на гр. Видинъ, а сега живущъ задъ граница, да ся яви лично или чрезъ свой повѣренникъ на Съдътъ въ единъ срокъ отъ шестъ мѣсяци.

Той са выка по молбата на Петрушъ Димитровъ, жителъ на с. Айваджий, Видинско Окръжие, за да му предаде документътъ на продаденътъ му едно лозе и едно място.

Въ случай на неявънъе въ помянхътъ срокъ, Съдътъ ще постжиши съгласно ст. 281 т. 1.

Видинъ, 28-ти ноември 1879 г.
Предсѣдателъ: Ив. Нашковъ.
Секретарь: Ив. Т. Икономовъ.

Никополский Окръженъ Съдъ.**Призовка.**

№ 865.

Яни Георгіу изъ г. Никополь чрезъ прошеніето си отъ 9-ти ноември 1879 год. записано подъ № 1243 призовава на Съдъ Н. Малаксіяно прежде живущъ въ г. Никополь, а сега за граница въ Румъния, за искъ отъ дълга 57 франка и лихвата отъ когато рѣшеніето е взело окончателна форма, който дължи на Хафжъ-Менсътъ, жителъ орѣховски и което рѣшеніе е джироано върху Мехмедъ-Саджъ.

Съ това ся налага запрещение съгласно ст. 431 отъ Вр. Съдъ, Правила, за дългъ грона 12,250 — съ разносътъ 57 франка и лихвата отъ когато рѣшеніето е взело окончателна форма, който дължи на Хафжъ-Менсътъ, жителъ орѣховски и което рѣшеніе е джироано върху Мехмедъ-Саджъ.

Запретителни Статии.

№ 4.

На основание определенія отъ Орѣховски Окръженъ Съдъ отъ 8-ти декември 1879 за дѣло № 21, по поводъ на прошеніето на Мехмедъ Саджъ, жителъ Орѣховски, отъ 13-ти септември 1879 г. завѣдено подъ № 1070, върху недвижимъ имѣщество на Якубъ рыбанинъ орѣховчанинъ, състоящо:

1) Едно лозе у долните лози, около 25 дюнумы пространство, съсѣди: Х. Кюленитъ Мехмедъ, Кале-баиръ, Йованъ Ивановъ, Абуль Хамидъ и Кара Ахмедъ.

2) Една ливада у долните лози, пространство около 150 дюнумы, съсѣди: Хафизъ Мустафа, Островски пашъ, Генджъ Османъ и Дунавътъ.

3) Едно място — нива и ливада, на полето при Кара-Ачъ (Брѣста), съсѣди: Гарипъ Османъ Асланъ, Скакушки пашъ, Галишки пашъ и Меминовата ливада, пространство около 150 дюнумы.

Съ това ся налага запрещение съгласно ст. 431 отъ Вр. Съдъ, Правила, за дългъ грона 12,250 — съ разносътъ 57 франка и лихвата отъ когато рѣшеніето е взело окончателна форма, който дължи на Хафжъ-Менсътъ, жителъ орѣховски и което рѣшеніе е джироано върху Мехмедъ-Саджъ.

Горните имѣщества, до снимането на това запрещение не подлежатъ на отчуждаване.

Орѣхово, 13-ти септември 1879 г.
Правителственъ членъ на Орѣховски Окръженъ Съдъ.

№ 5.

На основание на определенія отъ Видинский Областенъ Съдъ, 23-ти августъ 1879 г., за рѣшеніе № 32 и по поводъ на прошеніето подадено въ Орѣховски Окръженъ Съдъ на 17-ти септември 1879 г. и завѣдено подъ № 1068, отъ Рукіе-Али-Моллова жителка отъ гр. Видинъ, чрезъ пълномощницата си Сабе Хюсеннова, теже жителка отъ гр. Видинъ, върху недвижимото имѣщество на Мустафа-Даудовъ и жена му Зайнепъ Али Маллова, които живѣятъ въ Видинъ, въ Махалата Катко, състоящо:

Една воденица съ принадлежностъ и въ околността на село Долия-Гносища (Орѣховско).

Съ това ся налага запрещение, съгласно ст. 431 отъ Вр. Съдъ, Правила, за дългъ грона 14,021 — и всичките съдебни разноски, на Рукіе-Али-Моллова.

Горното имѣщество, до снимането на това запрещение, не подлежи на отчуждаване.

Орѣхово, 17-ти септември 1879 г.

Правителственъ членъ на Орѣховски Окръженъ Съдъ.

№ 6.

На основание на определенія отъ Орѣховски Окръженъ Съдъ, отъ 16-ти юни 1879 г. за рѣшеніе № 338 върху недвижимото имѣщество на Шабанъ и Али Абдуль-Халимовы и покойниятъ Абдуль-Халимовъ жители орѣховски състоящо:

1. Полъвнатата отъ орѣховската мытиница на скелита, съсѣди: Чивиджъ Мустафа, Хафжъ Бей, баиръ и пашъ къмъ Дунавътъ.

2. Двѣ магазии на скелата, съсѣди: Хафжъ Бей, Ахмедъ-Бей, баиръ пашъ и къмъ Дунавътъ.

3. Една магазия на скелата съсѣди: Х. Али Молла, Османџикъ, баиръ и пашъ къмъ Дунавътъ.

4. Два гюгеня въ Варошътъ, съсѣди: Мито Врачанецъ Бесимъ, дере и пашъ.

5. Единъ дюгенъ въ Варошътъ, съсѣди: Исмаилъ Ефенди, Бесимъ, дере и пашъ.

6. Едно място въ Варошътъ, съсѣди: отъ двете страни. Даце Митраковъ и отъ двете — пашъ.

7. Единъ дюгенъ въ Варошътъ, съсѣди: Шабанъ Халимовъ, покойниятъ Абдуль-Халимъ, дере и пашъ.

8. Една къща въ Махалата, съсѣди: Хафжъ Рюстемъ Бекташинъ Хафжъ, и пашъ.

9. Едната четвърть отъ Ханъ Генджовъ, съсѣди: трите четвърти части отъ същите Ханъ и отъ земите три страни пашъ.

10. Едната четвърть отъ воденица съ ливада, пространство около 200 дюнуми, въ село Буковци (Орѣховско).

11. Едно лозе, въ долината орѣховски лозя, пространство около 30 дюнуми, съсѣди: Мехмедъ-Беловътъ лозя, чомта, дере и дунавътъ.

12. И всички други движими и недвижими имѣщества, които въ случай ся ѝ узнали че принадлежатъ на Шабанъ и Али Абдуль Халимовы или на покойниятъ имъ баща Абдуль Халимовъ.

Съ това ся налага запрещение, съгласно ст. 431 отъ Вр. Съдъ, Правила за дългъ лири турски: три хиляди

За първото отъ грона	1000
" второто	500 (1—1)
" третото	1000
" четвърто	2000
" петото	900

Книгите относящи ся до продаваемътъ имотъ ся отворени всякий денъ за желаещи да купятъ освѣнъ празници въ канцелярията на Окръженъ Съдъ.

Орѣхово, 13-ти октомври 1879 г.

Правителственъ членъ на Орѣховски Окръженъ Съдъ.

2—3 Аристархъ Биссеровъ.

шест стотинъ восемдесет и четири и половина № 3684½ заедно съ лихвата имъ и съдебните разноски, на Н. Хр. Танчилещовъ жител изъ Цариградъ.

Горнитъ имъщества, до снимането на това запрещение, не подлежатъ на отчуждаване.

Орѣхово, 3-ти октомври 1879 г.

Правителственъ членъ на Орѣховскій Окръженъ Съдъ Аристархъ Биссераовъ.

Радомирскій Окръженъ Съдъ.

Призовка.

№ 2083.

Радомирскій Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 115 §. 3. отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ, призовава Билияръ-бей и неговата унука Фатиме, бывши жители въ г. Радомиръ и на който сегашното място-жителство е неизвестно, или тѣхните наследници да ся представятъ лично или чрезъ повъреникъ въ горѣказаний Съдъ въ растояние на шест мѣсяци отъ третето обнародване на настоящата призовка въ „Държавный Вѣстникъ“, съгласно Ст. 117 отъ Временните Съдебни Правила, за да одговорятъ на искътъ предявенъ срѣдь тѣхъ отъ Пенчия Недѣлчева, Гьора Стоянова, Стояна Велчева, Тоша Николова, Мита Тошева, Стойка Велинова, Нака Митрева, Гьора Станчева, Иванча Ангелова, Стоилка Илева, Анто Ангелова, Величка Здравкова, Стояна Соколова, Христия Игнатова, Священика Петра, Любена Михова, Малина Стоянова, Мица Георгиева, Христия Банкова, Ивана Милева, Нетруна Паунова, Митя Спасева, Митка Спасева, Тоша Стоянова, Михайлка Павлева, Михалка Митрева, Гоца Славева, жители въ с. Егълница, относително за девять стотинъ тридесетъ единъ дюнумъ земя, оцѣнена на двадесетъ двѣ хиляди четыре стотинъ седъмдесетъ гроша, лѣжаща въ чъртата на сѫщето село, която отвѣтниците Билияръ-бей и неговата унука Фатиме си присвоили произволно и на която просителите искатъ повръщането.

Въ случай на неявяване призоваемытъ отвѣтници въ опредѣленный срокъ, Съдъ ще постъпятъ съгласно статиите: 127. 281. отъ Временните Съдебни Правила и ще постановятъ задочно рѣшеніе.

Радомиръ 10-ти ноември 1879 г.

Предсѣдателъ Петко Сандовъ.

(2—3) Секретарь Т. Малѣевъ.

Призовка.

№ 2084.

Радомирскій Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 115. §. 3. отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ, призовава Рушена Върбъскій, бывшъ житель въ село Върба и на когото място-жителството е сега неизвестно, да ся представи въ горѣказаний Съдъ въ растояние на шест мѣсяци отъ третето напечатване на настоящата призовка въ „Държавный Вѣстникъ“, съгласно Ст. 117. отъ Временните Правила, за да отговорятъ на искътъ предявенъ противъ него отъ Мария Гаврилова, жителка въ село Върба, относително за една нива и една ливада, оцѣнени на хиляда пять стотинъ гроша, лѣжащи въ чъртата на сѫщето село, които му съ били дадени подъ залогъ и на кой то просителката иска повръщането.

Въ случай на неявяване на призоваемый отвѣтникъ въ опредѣленный срокъ, Съдъ ще постъпятъ съгласно статиите: 127. 281. отъ Временните Съдебни Правила и ще издаде задочно рѣшеніе.

Радомиръ 10-ти ноември 1879 г.

Предсѣдателъ Петко Сандовъ.

(2—3) Секретарь Т. Малѣевъ.

Призовка.

№ 2085.

Радомирскій Окръженъ Съдъ, на основание ст. 82 и съгласно Ст. 115. §. 1. отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ, призовава Алекса Гюрчова Арнаутинъ, живущъ въ г. Самоковъ, да ся представи въ горѣказаний Съдъ въ растояние на единъ мѣсяцъ отъ третето напечатване на настоящата призовка въ „Държавный Вѣстникъ“, съгласно Ст. 117. отъ Временните Правила, за да отговори на искътъ отъ 1623½ гроша предявенъ противъ него отъ Михаила П. Димитровъ, житель въ село Изворъ, на основание на единъ контрактъ на който испълненето е условено въ Радомиръ.

Въ случай на неявяване призоваемый отвѣтникъ въ опредѣленный срокъ, Съдъ ще постъпятъ съгласно

статиите: 127. 281. отъ Временните Правила и ще издаде за дочно рѣшеніе.

Радомиръ 10-ти ноември 1879 г.

Предсѣдателъ Петко Сандовъ.

(2—3) Секретарь Т. Малѣевъ.

Обявление.

Радомирскій Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 850. отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ дыри Стояна Петкова, Гьоша Петкова, Стоица Байрактарскаго, родомъ отъ село Лешково, Джумалійскій окръгъ, обвънены че съ оружие въ ръка нападнали и обрали пътницита Димитрия Ангелова и Стояна Гьошева отъ сѫщето село.

Стоянъ Петковъ е на възрастъ 35—40 години, рѣсть средень шинамъстъ, коса черна на перчамъ, очи сивы, вѣжды черни, мустаки черни, кожа възчерна.

Гьоше Петковъ, братъ на Стояна Петкова, има двадесетъ пять години възрастъ, рѣсть висъкъ, коса руса на перчамъ, очи сивы, вѣжды възчерни, мустаки руси едвамъ изникли, кожа бѣла.

Който знае гдѣ ся намиратъ сега обвънените Стоянъ Петковъ, Гьоше Петковъ и Стоица Ивановъ Байрактарскаго задължава ся да ги убади на място-жителство, а тѣ ся умоляватъ да ги препроводятъ въ горѣказаний Окръженъ Съдъ.

Радомиръ 10-ти ноември 1879 г.

Предсѣдателъ Петко Сандовъ.

(2—3) Секретарь Т. Малѣевъ.

Призовка

№ 2408.

Радомирскій Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 115. §. 2. отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ, призовава Хаджи Молла-Али Ефенди, житель отъ г. Радомиръ и който ся нахожда сега въ г. Серезъ, да ся представи лично или чрезъ повъреникъ въ горѣказаний Съдъ въ четыремъсяченъ срокъ отъ първото и последните обнародване на настоящата призовка въ „Държавный Вѣстникъ“, съгласно ст. 117 отъ Временните Правила, за да отговорятъ на искътъ отъ 18.400 гроша предявенъ срѣдь него, на основание на единъ записъ, отъ Хаджи Хасанъ-Бесимъ ефенди, пълномощникъ на неговътъ братаницы Тарифе ханжъ и Зехре ханжъ, жителки отъ г. Радомиръ, а по настоящемъ живущи въ г. Битоля.

Въ случай на неявка на отвѣтникъ въ опредѣленый срокъ, Съдъ ще постъпятъ съгласно статиите: 127. 281 отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ и ще постановятъ задочно рѣшеніе.

Радомиръ, 29-ти ноември 1879 г.

Предсѣдателъ Петко Сандовъ.

(1—1) Секретарь Т. Малѣевъ.

Призовка

№ 2409.

Радомирскій Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 115. §. 2, отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ, призовава Мутина и Ахмеда Мехмедчиковы, жители отъ с. Дебелъ-лѣкъ, Радомирскій Окръгъ, а сега живущи въ Цариградъ, да ся представятъ въ горѣказаний Съдъ въ четыремъсяченъ срокъ отъ първото и последните обнародване на настоящата призовка въ „Държавный Вѣстникъ“ съгласно ст. 117 отъ Временните Правила за да отговорятъ на искътъ предявенъ срѣдь него, на основание на единъ чифтъ, отъ Никола Анакіевъ, житель отъ сѫщето село относително за една нива отъ двадесът дюнумъ лѣжаща въ място называемо Брусаница, оцѣнена на хиляда и сто гроша, за която нива истецътъ претендира че му принадлежала въ собственность и че отвѣтниците му я притиснали.

Въ случай на неявка на отвѣтниците въ опредѣленый срокъ, Съдъ ще постъпятъ съгласно ст. 127. 281 отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ и ще постановятъ задочно рѣшеніе.

Радомиръ, 19-ти ноември 1879 г.

(1—1) Предсѣдателъ Петко Сандовъ.

Секретарь Т. Малѣевъ.

Призовка

№ 2410.

Радомирскій Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 115. §. 1. отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ, призовава Янко С. Ковачевъ въ София и Пловдивъ,

дебната чистъ, призовава Али Жянка, житель отъ село Ковачевцы, Радомирскій Окръгъ, а сега живущъ въ градъ Кюстендилъ, да ся представи лично или чрезъ повъреникъ въ единъ мѣсяченъ срокъ отъ първото и последните обнародване на настоящата призовка въ „Държавный Вѣстникъ“, съгласно ст. 117 отъ Временните Правила, за да отговори на искътъ отъ 1200 гроша предявенъ срѣдь него отъ Стояна Петрунова, живущъ въ г. Радомиръ.

Въ случай на неявка на отвѣтникъ въ опредѣленый срокъ Съдъ ще постъпятъ съгласно ст. 127. 281 отъ Временните Правила за устройството на Съдебната частъ и ще постановятъ задочно рѣшеніе.

Радомиръ, 29-ти ноември 1879 г.

Предсѣдателъ: Петко Сандовъ.

(1—1) Секретарь: Т. Малѣевъ.

Разградскій Окръженъ Съдъ.

Призовка.

№ 931.

Наймъ Ахмедовъ, Разградскій житель, живущъ въ Цариградъ, по искътъ на Агопъ Каприліанъ фр. 885 90/00 отъ поручителството му за Драгни Радева изъ Разградъ, ся призовава, съгласно съ ст. 115-а §. 2-й отъ Временните Съдебни Правила, да ся яви въ залата на тоя Съдъ самъ или чрезъ свой повъреникъ от днес до 4 мѣсяци. Въ противенъ случай съдъ ще постъпятъ съгласно съ предписането на статия 281 §. 1 отъ сѫщетъ правила.

Разградъ, 6-ти ноември 1879 г.

Предсѣдателъ Н. Недѣлчевъ.

(1—3) Секретарь: Н. Ненчевъ.

Обявление.

№ 992.

Долѣподписанъ Иванчо Кичевъ, правителственъ членъ при Разградскій Окръженъ Съдъ, на основание ст. 452 отъ Временните Съдебни Правила обявявамъ, че на 15-ти Януари 1880 год. въ салата на Разградскій Окръгъ Съдъ ще ся почне публичната проданъ на недвижимото имъщество принадлежаще на Разградскій житель Мехмедъ Изеть Х. Салимоглу вслѣдствие искътъ 6770 съ съдебните разноски на Аврамъ Хешемъ Леви, Италіанскій поданникъ, въ Разградъ, състояще отъ: една двукатна къща, и двата — съ по четири стаи, единъ салонъ, излезъ и баня издигната на янтъ, единъ дамъ върху него плевникъ отъ плетъ, двѣ стаи, до тѣхъ сѫщетъ дамъ съ плевникъ както и по горнѣ и единъ кладенецъ съ сладка вода; всичките тѣзи ся намиратъ въ дворътъ на къщата състояща отъ около единъ погонъ въ мащата Касъмъ Паша, Х. Салимова улица № 8 и покрай рѣката Ломъ.

Продажбата ще почне отъ 5000 гроши.

Книгитъ относящи ся до продаваемъ имотъ сѫзъ отворени всякий денъ освѣнъ празници, въ канцеларията на Разградскій Окръженъ Съдъ.

Разградъ, 14-ти Ноември 1879 год.

(3—3) Съдовенъ членъ Ив. Къничовъ.

Търновскій Окръженъ Съдъ.

Призовка.

№ 1948.

Търновскій Окръженъ Съдъ, съгласно ст. 114 отъ Временните Съдебни правила, призовава Исмаила Паскова, житель на с. Мургозлій, Търновско Окръже, а сега въ Цариградъ въ непознато жилище, да ся представи въ този съдъ лично или чрезъ свой законенъ повъреникъ най-късно слѣдъ 6 мѣсекъ отъ последнитъ пъти на троекратното публиковане на тая призовка, съгласно ст. 115 отъ Вр. Съд. Пр., за да отговори на проявенътъ срѣдь него искъ за единъ чифтъ волове — отъ Ангела и Никола Генчовы, тоже отъ с. Мургозлій.

Въ случай на неявяване съдъ ще разгледа дѣлото му и ще издаде рѣшеніе заочно, съгласно 281 ст. 1 пунктъ отъ сѫщетъ правила.

Търново, 23-ти ноември 1879 год.

(1—3) Предсѣдателъ: Н. Михайловскій.

Хр. Сек